

ogsaa sympatisere med det foreliggende Lovforslag og kunde ønske den nogen Forbedring i den foreslaaede Retning, men det forekommer mig imidlertid, at da den Løn og den Pension, de saa, væsentlig hviler paa Hartkornet, saa vil der være Grund til at overveje, om det er rigtigt at lægge yderligere Byrder paa Hartkornet. Dette er allerede saa bebyrdet, at man maa have megen Betænkelse ved at gaa til at paalægge det yderligere Byrder. Jeg vil derfor henstille, om der ikke kunde være Grund til, at Statskassen overtog f. Eks. Halvdelen af den faste Løn og Pensionsbyrden til Jordemødrene; og at man lod den Forhøjelse, som man nu agter at give Jordemødrene, væsentlig bestaa i en Forhøjelse af den faste Løn.

Grundten: For saa vidt dette Lovforslag tilsligter en Forbedring af Jordemødrenes økonomiske Vilkaar her i Landet, kunde jeg udtale min Tilfredsstillelse med, at en saadan Forbedring overhovedet finder Sted, men jeg mener, at ved Siden af bør man tillige se Lovforslaget i Belysning af et Andragende, der er indgivet til Regeringen fra Jordemødrenes Side, og undersøge, i hvilket Forhold Lovforslaget staar til dette Andragende. Det viser sig da, at de Forbedringer i Lønningsvilkaaerne, som Lovforslaget tilsligter at indføre, ere væsentlig mindre end dem, som Jordemødrene gennem deres Andragende have ønsket. Hvorvel jeg altsaa med Tilfredshed vil se, at der overhovedet sker en Forbedring i disse Forhold, saa ser jeg dog saaledes paa Sagen, at jeg tror, man er gaaet for varsomt frem, og at der ikke er blevet taget tilstrækkeligt Hensyn til det Andragende fra Jordemødrenes Side, som har foranlediget Lovforslagets Fremkomst. Efter alt, hvad der foreligger, er den nuværende Løn for Jordemødre, saa vel Taksterne som den faste Løn, i Tidernes Løb, siden den blev fastsat, i væsentlig Grad forringet i Værdi ved de Forandringer, der ere skete i Priserne paa Livsforbrødenheder og paa forskellige andre Omraader. Men dertil kommer endvidere, at Forholdenes Udvikling har medført, at der nu paahviler Jordemødrene større Forpligtelser, end de tidligere have haft. Jordemødrene have, saa vidt jeg erindrer, indsendt deres Andragende gennem Eksamenskommissionen eller i ethvert Fald udbedt sig Eksamenskommissionens Erklæring om deres Andragende, og denne Kommission har udtalt sig overordentlig velvillig om det, udtalt sig meget anerkendende om Jordemødrenes Virksomhed, om det Ansvar, som paahviler dem, ja har i det hele taget i højeste Grad anbefalet dem til den For-

bedring af deres Vilkaar, som de have anjagt om. Naar der foreligger en saadan Erklæring, tror jeg, at der har været god Grund for Jordemødrene til at søge deres Stilling forbedret, og at der er god Grund til i saa stor Udstrækning, som det paa nogen Maade er muligt, at imødekomme dem. Den nuværende faste Løn for Jordemødrene er jo, som det vil være ærede Medlemmer bekendt, af det forelagte Lovforslag og dets Motiver, 100—120 Kr. om Aaret, og denne faste Løn foreslaas nu forhøjet til 130—160 Kr. om Aaret. Tillæget bliver altsaa en 30—40 Kr. I Modbættning hertil gaar Jordemødrenes Andragende ud paa en Forhøjelse af den faste Løn til 400 Kr., en Forhøjelse af Alderstilletaget indtil 100 Kr. og Fastsættelse af Pensionen til 300 Kr. om Aaret. Saa vidt mig bekendt, have Jordemødre ikke i og for sig udtalt sig om nogen Forhøjelse af Taksterne; men den i Lovforslaget foreslaaede Forhøjelse af Taksterne udjævner ikke Forskellen mellem Andragendet og Lovforslaget. Der er saaledes en væsentlig Forskel paa Jordemødrenes Ønsker og den Forbedring, Lovforslaget tilsligter at hde dem. Navnlig naar man ser hen til de Udtryk, som ere brugte i den Ubefaling af Jordemødrenes Andragende fra den Autoritets Side, jeg før nævnte, synes den Lønningsforbedring, som her foreligger Forslag til, at være temmelig ringe. Det udtales nemlig i Ubefalingen — og i Lovforslagets Motiver fremhæves denne Udtalelse —, at der er et skrigende Misforhold mellem de Krav, man stiller til Jordemødrene, og den Betaling, man yder dem. Men naar der er et saadant Misforhold, og man anerkender det, forekommer det mig, at man ikke afhjælper dette Misforhold ved at gøre et saa lille Stridt, som Lovforslaget her tilsligter, men at der behøves noget mere. Der klages fra Jordemødrenes Side over Tilstanden i forskellige Retninger. Foruden den Lønning, der er tillagt dem ved den tidligere Lov, have de ogsaa paa Landet Afgang til et lille Jordbrug, der er saa stort, at de kunne holde en Ko derpaa. Det er imidlertid ikke alle Steder, som det fremgaar af de Meddelelser, der foreligger derom fra Jordemødrenes Side, at dette Forhold endnu eksisterer; ofte er denne Naturalpræstation, der var et Tillæg til Lønnen, bleven afløst med Penge, og det paa en Tid, da Priserne paa Naturalierne vare væsentlig lavere end nu, hvorved altsaa Forholdet er blevet det, at det Udbytte, der kan høstes ved at føde en Ko, er væsentlig højere end den Pengesum, som de have faaet i Erstatning. Ved denne Afsløsning er derfor ind-